8. Peygamberimizin Vefatı

Peygamberimiz Veda Haccı'ndan bir süre sonra hastalandı. Şiddetli ateş nöbetleri geçiriyordu. Kendini iyi hissettiği zamanda namazı kıldırıyor namaza çıkamayacak derecede hastalığı ağırlaştığında Hz. Ebubekir'in namazı kıldırmasını istiyordu. Bir müddet bu hâl böyle devam etti. Herkes başucunda hastalığının geçmesini bekliyordu.

Hz. Aişe'nin evinde bulunduğu bir gece ateşi düşmüş sabaha karşı rahatlamıştı. Hz. Ebubekir onun biraz iyileştiğini görünce yanından ayrılmıştı. Yatağında istirahat ettiği bir sırada hafif bir sesle "La ilahe İllallah," demiş ve güçlükle işitilebilen son sözü "Yüce Rabbime, Yüce Dosta" olmuştu. Bu sözlerden sonra 14 Rebiulevvel 632 yılında 63 yaşında vefat etti.[63]

NOT EDELİM

Peygamberimiz vefat ettiği pazartesi sabahı odanın mescide açılan kapının perdesini açtı. Ashab-ı Kiram Hz. Ebubekir'in arkasında sabah namazının kılıyorlardı. Onların bu hâlini tebessüm ederek izledi.

Resulullah'ın ayakta olduğunu görenler sevindiler Hz. Ebubekir geriye çekilerek onun gelip imamlığa geçmesini bekledi. Peygamberimiz eliyle namazı tamamlamalarını istedi. Sonra perdeyi kapattı. Bu Ashabın peygamberimizi son görüşleri oldu.

(İrfan Yücel, Peygamberimizin Hayatı, s. 255.)

Peygamberimizin vefatı Müslümanları derinden sarstı. Ne yapacaklarını ne diyeceklerini bilemiyorlardı. Hatta öyle ki onun gerçekten ölüp ölmediğini soranlar, öldüğüne inanamayanlar oldu. Hz. Ömer kılıcını çekerek Resulullah'ın ölmediğini iddia etmiş ve onun öldüğün söyleyenlerin kellesini uçuracağını söylemişti.

Peygamberimiz vefat ettiğinde Medine'ye yakın bir yerde bulunan Hz. Ebubekir hızlıca gelerek Peygamberimizin bulunduğu odaya girdi. Peygamberimizin üzerindeki örtüyü kaldırıp yüzüne baktı. Gözlerinden

63. İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s. 396.

yaşlar akmaya başladı. Ve dudaklarından şu sözler döküldü: "Sana her şey feda olsun. Mukadder olan ölümü işte tattın, hayatta iken güzledin ölümünle de güzelsin"."[64] dedi. Sonra odadan çıkarak dışarıda bekleyenlere;

"**Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse gerisin geriye (eski dinize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.**"[65] ayetini okudu. Hz. Ebu Bekir'in bu sözleri, Peygamberimizin vefatı karşısında şaşkınlığa düşen Hz. Ömer'i ve bütün Müslümanları sakinleştirdi.

Peygamber Efendimizin damadı Hz. Ali, Abbas ve birkaç kişi Peygamberimizin cenazesini yıkayıp hazırladılar. Hz Ebubekir Peygamberimizin nereye gömüleceği tartışması ortaya çıkınca "Peygamberler vefat ettiği yere gömülür" diyerek Peygamberimizin vefat ettiği Hz. Aişenin odasının kazılmasını istedi. ve Peygamberimiz buraya defnedildi.[66]

Efendimiz, ehl-i beyt'inin ellerinde, ehl-i beyt'inden biri olan mübarek eşleri Hz. Aişe'nin odasında dar-ı bekaya uğurlandı.

Müslümanlar, tarih boyunca Peygamberimizin eşlerini, çocuklarını, torunlarını ve yakın akarabalarını da içine alan ehl-i beyt'i gönülden sevmiş ve hürmet duymuşlardır.Peygamberimizin kızlarının damatlarının, torunlarının adları Müslümanların adlarında yaşamaya devam etmektedir.

اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً ﴿٣٣﴾

Çünkü Müslümanlar; "**Ey ehl-i beyt Allah sizden her türlü günahı, haramı, çirkinliği, uzaklaştırmak ve sizi tertemiz yapmak istiyor.**"[67] ayetinde bildirildiği gibi Peygamberimizi ve ehlini sevmekle mükelleftirler.

Peygamber Efendimiz "*Size iki emanet bırakıyorum onlara yapıştığınız müddetçe dalalete düşmezsiniz. Birisi Allahın kitabı, diğeri de ehl-i beytimdir.*" [68] buyurarak ehl-i beyti'ni sevmeye ne kadar önem verdiğini ifade etmişti. Ayrıca "*Allah size nimetler verdiği için Allahı sevin. Allahı sevdiğiniz için de beni sevin. Beni sevdiğiniz içinde ehl-i beytimi sevin.*"[69] hadisiyle veciz bir şekilde kendisini sevmenin yolunun istisnasız tüm ehl-i beyitini sevmekten ve onlara saygı göstermekten geçtiğini bize haber vermişti.

64. İbn Sa'd, Kitabü't-Tabakat, C 2, s. 265.
65. Âl-i İmran suresi, 144. ayet.
66. Osman Keskioğlu, Siyer-i Nebi, s.145.
67. Ahzab suresi, 33. ayet
68. Müslim, Fezailu's-Sahabe, 37
69. Tirmizi, Menakıb, 3792

Tarih boyunca Müslümanlar; "*Şunu bilinki, ehl-i beytimin misali Nuh'un gemisi gibidir. Kim ona binse kurtulur. Her kim dışında kalırsa boğulur.*"[70] hadisiyle amel ederek Peygamberimizin eşleri, çocukları, torunları ve akrabalarına olan sevginin muhafaza edilmesi için çok büyük gayretler sergildiler.

70. El-Hakim en-Neysaburi, Müstedrek, 3/163-4720.

Sevgili Kasidesi

Ya Resulallah,

Ellerim boşlukta, senin Uhud günü dağılan saçlarını arıyor
Gözlerim göz bebeklerini, Hira dağında
Gözümdeki damla biliyor şu anda yanakalarında soğuyor

Ebubekir'in olup mağrada, Ali'n olup yatağında
Seni Hatice'nin kalbinde, Aişe'nin dilinde,
Zeyneb'in gözlerinde buluyorum
Doğan günde, ayın ondördünde
Baktığım her yerde seni görüyorum
Sen varsın, zamanın ve mekanın ötesinde
Aşkın coğrafyalara hayat bahşediyor
Sevdanla tutuştu Hicaz çölleri,
Rahmetinle dirildi Anadolu, Mezopotomya
Gel ey Mısır'ın Nil'i, Medine'nin gülü... sevgili

Kureyn'i hatırlar mısın ya Resulallah
Sen hak elçisin bunda kuşku yok !
Sen Abdülmuttalib'in yetimisin
Gel ey Kureyş'in emini, barışın zeytini,
kavganın en önde gideni,
şehadetin duvağa açılmadık gelini
Sevgili !

Vedduha'yı ne çok severdin,
yarana merhem diye sürerdin
Geceyi yük tutma vakti, gündüzü sefer bilir,
Ahireti dünyaya, Mekke'yi Miraca yeğlerdin
Gel ey Amine'nin Mustafası
İbrahim'in duası
Meryem'in İsası
Mesih'in haber verdiği sevgili ...

Rüzgar yadınla esti durdu ,
Allah buyurdu:
"Göğsünü açmadık mı, yükünü almadık mı,
şanını yüceltmedik mi ?"
Gel ey Amine'nin gururu,
Ebu Talib'in uğuru,
Halime'nin bereketi,
Hatice'nin gönül verdiği.... sevgili...

Annen olmadı senin, baban,
deden, amcan, yurdun yuvan olmadı
Ne varisin oldu ne mirasın
Dost tutmadın insanlardan, sevdiğin olmadı

Ey yerin Mustafası
Göğün Mahmudu
İncil'in Ahmeti
Kur'an'ın Muhammedi.... sevgili

Erkam'ın evi tam yerindeydi
Bilal, Ali, Ebuzer, Hamza , Ömer, gizlice gelip giderdi.

Ömer'in eşliğinde
Kâbe'ye doğru yürüdüğümüz o gün ne güzeldi
Gelirken ya Resulallah Ömer'i de al getir
Ali'yi, Osman'ı, Ebubekir'i, Hasan'ı, Hüseyin'i,
Aişeyi, Fatıma'yı, Zeyneb'i
Gel ey Erkam'ın evindeki nur

Ehlibeytin gönlündeki sûrur
Zayıfların başındaki şefkat eli
Ey kimsesizlerin sahibi
Çaresizlerin ümidi
Sevgili.... .

Tale'al Bedru Aleyna
Yesrib'de olay var
Yesripliler ayakta
Kadın,çocuk, genç, ihtiyar herkes sokakta
"Muhammed geliyor!" diyen bir Yahudi
Yesribliler Muhammed'i hasret kalınan bir gelin gibi,
Uğruna çöllere düşülen bir Leyla ,
Dillere düşülen sevgili gibi
Yok yok bu çoşkuyu, deliliği anlatamaz hiçbiri
Örneği olmayan bir özveri, sevgi tufanı
İnsan seli, aşıklar mahşeri, cennet atmosferi !
Kucaklıyor Yesrib Muhammed'ini
Ve bir şarkı, bir destan yükseliyor ensarın dudaklarından göğün katlarına
Yesrib'e gün doğuyor, Yesrib'in gözleri ışıldıyor

Toprak, hava, su bile değişti mi ne
Yesrib artık Yesrib değil, peygamberin şehri...
Medine

...

Ey affetmenin zirvesi!
Ademoğullarının en merhametlisi
Düşmanına bile hayat veren
Alemlere rahmet olarak gönderilen elçi
Sevgili.... .

Sen ey Mekke'de ezilen
Tâif'den sürülen
Medine'de baş tacı edilen
İstanbul'da özlenen
Uğruna ölünen güzeller güzeli
Sevgili

Fatih OKUMUŞ